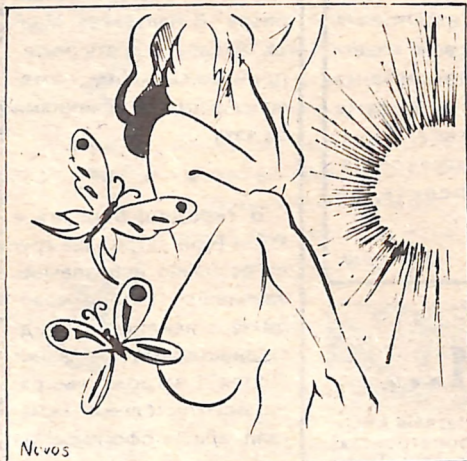


КЛУБ ЗНАЙОМСТВ

АБОНЕНТ 010 ПРОСИТЬ ЇЙ БІЛЬШЕ НЕ ПИСАТИ, ОСКІЛЬКИ ВОНА ВИЙШЛА ЗАМІЖ.



Novos

Де ви, той єдиний, без шкідливих звичок, котрий би прикрасив наше з синами /6 і 10 років/ життя, котрому не чужі порядність, доброта, вірність, ширість, не нижчий 175 см, від 37 до 42 років, котрий мріє про любляче серце, ніжні і турботливі руки? Дуже сподіваюся на щасливу зустріч. Мені 36 років, брюнетка з голубими очима, присмної зовнішності, середнього тілоскладу, добра, житлом забезпечена, згодна буду навіть на переїзд у село, тільки б знайшлася друга половинка мого "я", котра так само самотня. Добре, аби ви жили в межах Кіровоградщини. Без серйозних намірів прошу не турбувати.

Аб. 156 З.

Хочу познайомитися з простою і скромною дівчиною до 24 років, згідною на переїзд. Мені 23 роки, середнього зросту, звичайної зовнішності, без шкідливих звичок. Освіта середня спеціальна. У вільний час люблю слухати сучасну естраду музику, дивитись кінофільми, займатися риболовлю. Особливо люблю подорожувати.

Аб. 157 Олег.

36-165-63, українець. Овен, русявий, присмний, малопитушний, розлучений. Може, якимось ненароком прочитає мого оголошення жінка, котра, як і я, облишивши марні пошуки, замкнулася в собі, вважаючи безнадійною мрію знайти бажаного партнера, який би став і коханим і другом, і чоловіком на все життя. Хай не красуня, з лиця води не пити, але еротично приваблива і з сексуальним досвідом, мріюча не мати в цьому понятті ніяких ускладнень. Не заперечую, якщо має і хоче мати чи вже где дитину, дітям буду добрим батьком. Національність, вік та походження значення не мають. Та й не про багатство чи речі мої мрії, а про людину з багатою душею. Мій дім у селі. Потрібна згода на переїзд. Відповім на листа з фото.

Аб. 158. В.

Мені 53 роки, зріст 167 см, русава, до повноти не схильна, вдова. Освіта середня спеціальна, житлом, роботою забезпечена, доброзичлива, охайна, непогана на вроду. Люблю домашній затишок, не боюсь роботи, маю город. Сподіваюся зустріти чоловіка із серйозними по-



глядами на життя, з розумною різницею в роках. Усі подробиці при листуванні, зустрічі.

Аб.159. Л.

Мені 20 років, 167 см, струнка, звичайної зовнішності, навчаюся в інституті. Люблю кіно, літературу, подорожі. В людях ціню доброту, вірність, чесність. Хотіла б познайомитися з юнаком до 25 років без шкідливих звичок, із серйозними поглядами на подружнє життя, який би став мені надійним другом і опорою в житті. У першу чергу відповім на лист із фото.

Аб. 160. ЛАРИСА.

Відгукнись, якщо ти самотній і в тебе серйозні наміри створити сім'ю. "...ведь от одиночества можно спасти только любя, только любя". Мені 38 років, 165 см, 60 кг. Житлом забезпечена. Подробиці при знайомстві.

Аб. 161. Л.

Мені 27 років, 160 см, середнього тілоскладу, освіта середньотехнічна, за натурою домосіда. Була одружена, сину 6 років. Хотіла б познайомитися з чоловіком до 37 років, не нижче 168 см, котрий також мріє про сім'ю і зміг би стати надійною опорою для нас. Тих, хто зловживав алкоголем, легковажних, а також із місць позбавлення волі прошу не турбуватися. Для скорішої зустрічі бажано фото.

Аб. 162. СВІТЛАНА.



Коли бажаєте дати подібну об'яву, з будь-якого поштового відділення перекажіть на рахунок №002700202 у дирекції Укрсоцбанку м.Кіровограда, МФО 323293

32 крб.

і квитанцію про відправлення грошей, короткий текст Вашої

об'яви й три чистих конверти з марками надсилайте: 316050, Кіровоград, Луначарського, 36, редакція "Молодого комунара", "Клуб знайомств". Сюди ж пишіть і авторам оголошень, вказавши на конверті після адреси номер абонента. Ми перешлемо Ваші листи БЕЗПЛАТНО.

ВИХОДИТЬ 3 5 ГРУДНЯ 1939 РОКУ

МОЛОДОГО КОМУНАРА

субота, 11 квітня

№ 13(4196)

ЦІНА 1 КРБ.

92

ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ ТИЖНЕВИК

ГІМНАЗІЯ БУДЕ НЕ СКОРО

Після прикрого інциденту між огкомітетом по відродженню гімназії і членами Соціалістичної партії України /"МК" № 10 від 21 березня/ була створена комісія міськвиконкому, яка мала внести остаточну ясність у питання з приміщенням, яке, по суті, стало гальмом цієї справи. У комісію ввійшли представники різних служб, що мали обстежити будівлю і зробити об'єктивні висновки.

І ось висновки готові, їх оголосили на засіданні комісії, що збиралася в кабінеті заступника голови міськвиконкому М.Чигрина. Будівля для гімназії не придатна, потребує капітального ремонту, до того ж немає двору необхідного для дітей, на вулиці Шевченка постійний інтенсивний рух транспорту. Сьогоднішній Будинок офіцерів — пам'ятка архітектури, тож ніяких прибудов до нього робити не можна, а функціонування гімназії вимагає, як мінімум, прибудови спортивного залу. Пожежна охорона, виходячи з висновків комісії, взагалі ставить питання про припинення експлуатації будівлі.

Отже, потрібно будувати нове приміщення? За словами М.Чигрина, в найближчі три роки це зробити неможливо — будуються школи по вулиці Попова і Кропивницького. Найкращим варіантом було б перетворити історичну будівлю гімназії в методично-культурний центр, а нове, сучасне приміщення навчально-готорії військової частини, де зараз знаходяться склади. Така думка звучала на засіданні комісії, але вона, звичайно, ще потребує аналізу і ретельного обговорення.

А поки що перші гімназійні класи збираються відкрити в одній із шкіл обласного центру.

Наші кор.

ТИМЧАСОВЕ ПЕРЕМИР'Я?

Як ми вже повідомляли, на 8 квітня було призначено засідання народного суду Ленінського району м.Кіровограда, де мало розглядатися "діло на 100 тисяч". Саме в таку суму (в карбованцях) оцінив суддя Кіровоградського райсуду обласного центру В.І.Ярошенко моральні збитки, завдані його честі й достоїнству передачами обласних радіо і телебачення, в яких, на його думку, не об'єктивно висвітлювалися факти. Відповідачами виступали Кіровоградське творче об'єднання телебачення й радіо Української теледіокомпанії й персонально

редактор міської телепрограми "Дзеркало" Ю.Репейник та редактор міської радіопроеграми "Кіровоград сьогодні" М.Лебідь.

На призначений час тійний зал суду був переповнений. Були на місці позивач, відповідачі, прокурор, суд, свідки: аудиторію глядачів і слухачів складали в основному колеги відповідачів, газетяри й представники соціалістичної партії: у заготовані вікна знадвору зазирали міліціонери, адвокати не було, бо відповідачі вирішили захищати себе самі, але не було й "діла" — ні на 100 тисяч, ні жодного

іншого. Народний суддя Ю.С.Медведенко оголосив, що справу забрав на вивчення обласний суд. Він нічого не сказав про причини цього. Невідомо також, скільки триватиме затишшя перед новим судовим розглядом справи і чи буде він узагалі.

Коментувати рішення суду відкласти слухання судової справи по звинуваченню журналістів в не об'єктивності, ми не будемо. Навіть прокурор області Я.М.Осипов не побачив у цьому ніякого криміналу. Якова Михайловича, правда, трохи здивувало, що облас

ний суд вирішив познайомитися з цією справою лише напередодні слухання. А голова облсуду В.І.Телеганенко сказав, що він скористався своїм законним правом, відкликав справу, щоб по знайомитися з нею; бо надто багато навколо неї викликало розмов.

Право, звичайно, законне, але якщо згадати, що спеціально для висвітлення суду прислала своїх кореспондентів телекомпанія "Останкіно", то в не дуже привабливому світлі виглядає правосуддя після ось такого перенесення засідання.

Наші кор.

ЧАРІВНІ ЗВУКИ ВІДЛУНАЛИ...

Для популяризації зразків світової класичної музики та вшанування видатних музикантів-земляків піаніста, викладача народного артиста РРФСР Генріха Нейгауза та композитора Кароля Шимановського в Кіровограді з 2 по 5 квітня в обласній філармонії відбувся фестиваль "Нейгаузовські музичні зустрічі", в якому брали участь 34 виконавці музичних училищ України. Програма конкурсу включала виконання чотирьох творів — класичної сонати, віртуозної п'єси, одного з ноктюрнів Шопена, а також композиції нашого земляка — видатного польського композитора початку XX століття К.Шимановського. Оскільки в цьому році виповнюється 110-ліття з дня народження К.Шимановського, Міністерство культури республіки Польщі призначило премію за краще виконання його твору. У складі журі конкурсу авторитетні музиканти: учениці Г. Нейгауза — заслужена артистка Росії, професор Московської консерваторії Маргарита Олексіївна Федорова та професор Київської консерваторії Рада Остасівна Лисенко — онука видатного композитора М.В.Лисенка, 150-річній ювілей якого відзначався й по лінії ЮНЕСКО, доцент Львівської консерваторії Лідія Юріївна Крих та доцент Одеської консерваторії Арміка Павлівна Сотова. За підсумками конкурсу лауреатами стали: 1 премія — Юрій Багмет (Северодонецьке музичне училище), Сергій Морозов (Дніпропетровськ); 2 премія — В'ячеслав Загоронів (Миколаїв), Ганна Фурманчук (Тернопіль); 3 премія — Владислав Базавлук (Кіровоград), Євгенія Лепська (Київське музичне училище).



Спеціальні премії фонду культури здобули Наталія Мелещук (Дніпропетровськ), Сергій Морозов (Дніпропетровськ), Алла Пила (Чернігівське музичне училище), Наталія Федоренко (Харків), Юрій Багмет (Северодонецьк), Наталія Канева (Запоріжжя).

За краще виконання творів Шимановського здобув право на проведення 3-х концертів у Польщі Юрій Багмет. 5 квітня на закінчення фестивалю в обласній філармонії відбувся концерт лауреатів конкурсу, вручення дипломів та премій переможцям.

В музичному училищі та дитячій музичній школі ім. Г. Нейгауза пройшли творчі зустрічі із заслуженою артисткою Росії, професором Московської консерваторії Маргаритою Олексіївною Федоровою.

В.БОГДАНОВА, доцент Одеської консерваторії Арміка Павлівна Сотова. За підсумками конкурсу лауреатами стали: 1 премія — Юрій Багмет (Северодонецьке музичне училище), Сергій Морозов (Дніпропетровськ); 2 премія — В'ячеслав Загоронів (Миколаїв), Ганна Фурманчук (Тернопіль); 3 премія — Владислав Базавлук (Кіровоград), Євгенія Лепська (Київське музичне училище).

Спеціальні премії фонду культури здобули Наталія Мелещук (Дніпропетровськ), Сергій Морозов (Дніпропетровськ), Алла Пила (Чернігівське музичне училище), Наталія Федоренко (Харків), Юрій Багмет (Северодонецьк), Наталія Канева (Запоріжжя).

За краще виконання творів Шимановського здобув право на проведення 3-х концертів у Польщі Юрій Багмет. 5 квітня на закінчення фестивалю в обласній філармонії відбувся концерт лауреатів конкурсу, вручення дипломів та премій переможцям.

В музичному училищі та дитячій музичній школі ім. Г. Нейгауза пройшли творчі зустрічі із заслуженою артисткою Росії, професором Московської консерваторії Маргаритою Олексіївною Федоровою.

В.БОГДАНОВА

МАГАЗИНИ ЩЕ ВІДКРИВАЮТЬСЯ

У Гайворонському районі в селі Таужному в самісінькому центрі нещодавно відкрито новий магазин. І хоча з товаром негусто /як, в принципі, скрізь/,

радість жителів села зростає: раніше вони, аби потрапити в старий тійний, мерзли на холоді, чекаючи своєї черги.

В.КУЧЕР.

А ТРЕТІЙ ПРОМОВЧАВ...

— Біда, — сказав один.
— У нас краще, — додав інший.

Третій промовчав. А перший вирішив бути справедливим: "Грошей немає, роботи немає, але у нас краще. В магазинах є все, — і додав, знову про нас. — Біда:

Я згодна — біда. Але якось не можу втямити, чого це, якщо грошей немає, роботи немає, а крамничі переповнені, то краще. Не розумію хлопчиків із Зеленої Гури /Польща/. Втім, це у мене виховання таке: не треба білизни від паризького модельєра, розрекламованої телекомпанією "Останкіно", якої я все-одно ніколи не матиму. А робота і гроші, щоб жити бодай по-людському, а не по-паризькому /о мон шер амі!/. — це не завадило б.

Але чого це мене понесло в такі матерії? Випадкова розмова з хлопчиками з фольклорного ансамблю "Маки" з міста Зелена Гура, що у Польщі... Треба сказати і поляки, і болгар, і македонці, які в перші квітневі дні заповнили наше місто, досить пристойно говорять мо-

вою міжнародного спілкування в СНД. Всі вони учасники першого міжнародного фестивалю "Діти — посланці миру", що проходить у нашому місті. Фестиваль зібрав солідну аудиторію. Хоч пригадуючи минулорічні фестивалі "У колі друзів", можна сказати, що нинішнє дитяче свято потьмяніло. По-перше, не було нікого із представників колишніх республік Союзу. А пригадуєте хоча б "Дзінтарінш" з Риги? О!.. Однак, не будемо занадто прискіпливими. Проводити подібні фестивалі до лібералізації цін і нині, як говорять у Одесі, "дві великі різниці". І якщо вже бути до кінця справедливими, то проведення такого фестивалю нині — це вже подвиг. У дитячого свята виявилось багато спонсорів. Назвемо головних з них — генеральних. Це Кіровоградський ливарний завод і Міністерство України в справах молоді і спорту. Виділили кошти на проведення фестивалю і профспілки, Кіровська рада, Новеньська селищна

Рада, інші організації. Всім їм спасибі, адже дали змогу в такий скрутний час відвести душу на яскравому дитячому святі. Хто бував у філармонії на відкритті і в театрі імені Кропивницького на закритті фестивалю, не дасть щось вигадати: курці клонуть ніде було!

Але скажу кілька слів про саму організацію. Фестиваль "Діти — посланці миру" співпав із 10-річчям ансамблю "В гостях у казки" ливарного заводу, яким керують М. і І.Русули. В рамках фестивалю відбувся звітний концерт ансамблю, де танцюристи з селища Нового показали все, на що здатні. Молодці! — іншого слова не підбереш.

Але сама організація фестивалю мене, як вже мовилося, не дуже задовольнила. Шкода, що брало участь лише три кіровоградські ансамблі. Крім "В гостях у казки", це "Радість" ВО "Радій" і "Ятранчик" Будинку культури імені Калініна. В той же час пишніше могли б виглядати відкриття і закриття. Тобто, що стосується закрит-

тя, то на мою думку, призи, сувеніри, подарунки варто було б вручати після заключного концерту. Така ж думка і в голови оргкомітету фестивалю С.М.Янчукова. Крім того, мене не задовольнила участь у церемонії відкриття св'ященя о.с.л.ж.и.т.ел.я Кіровоградської єпархії отця Зиновія. Серед учасників фестивалю турки, македонці, болгар, чому їх вітає християнський священик. Це нетактовно врешті-решт. Ну нехай. Туркам сподобалося. Правда, я думаю, їм байдуже, що у нас "за традицією" присутній священик. До речі, хто запроваджував цю традицію? "Білий дім", освятивши приміщення, чи як? Коли нарешті ми зрозуміємо, що для інтелігентної людини є межі і не варто змішувати грішне з праведним. Світське життя це світське життя, а релігія, віра — це зовсім інше. Віруюча людина піде в церкву, а влаштовувати релігійні забави у філармонії — не ознака високої культури. Мене дивує, що цього не розуміють служи-

телі культу, приймаючи будь-які запрошення.

Ну а в цілому фестиваль пройшов добре. Залишається тільки назвати поіменно всіх гостей. До Кіровограда завітали: фольклорний ансамбль пісні і танцю "Родопа" міста Смолян, Болгарія, фольклорний ансамбль народних пісень і ігр "Мірка Генова" міста Скоп'є, Македонія, ансамбль "Маки" міста Зелена Гура, Польща, ансамбль "Туфак" міста Біленджик, Туреччина, фольклорний ансамбль піонерського Дому "Карпош" міста Скоп'є, Македонія, зразковий хореографічний ансамбль "Зірочка" /Луганськ/ і "Ровесник" /Дніпропетровськ/.

До речі, "Ровесник" запам'ятався кіровоградцям ще з першого фестивалю "У колі друзів". Можливо, саме тому дніпропетровські танцюристи так захопили кіровоградців. Як на мене, вони були найкращими. Втім, це дуже суб'єктивне враження.

В.ЛЕВОЧКО.



Дві партії пам'ятають марши до п'ятиріччя свого собою випустих за власний рахунок головний редактор новгородської /Росія/ газети "Вестник коллекционер" В.Пантелєєв. Марка "Акбару — п'ять років" приймається без обмежень всіма відділеннями зв'язку.

В середині березня в Києві була затримана група, особливо небезпечних злочинців. П'ятеро молодиків з'явилися у представництво відомої фірми "Бутек" і, загрожуючи гранатами й пістолетом, вимагали, аби їх оформили на роботу охоронниками. Співробітниками відділу по боротьбі з організованою злочинністю УВС Києва та аналогічного відділу служби національної безпеки вони були затримані.

За останні місяці це вже друга спроба "наїхати" на фірму "Бутек", що скінчилась арештом злочинників.



17 країн, які позичали гроші колишньому СРСР, погодилися на відстрочку боргів до 30 червня 1992 року. Ну, три місяці перепочинку, а далі що? Кредитори сподіваються, що Росія, а за нею й Україна все-таки повернуть взяті борги. За деякими західними оцінками загальна сума зовнішнього боргу наближається до 70 мільярдів доларів.

В Краснодоні Луганської області двісті донських козаків присягнули на вірність Війську Донському, Росії і православній вірі. Навкруг цього безприцедентного випадку спалахнув скандал. Правознавці України і народні депутати України оцінюють цю подію, як "грубе втручання у внутрішні справи незалежної держави".

Чого тільки не розповідають про незвичні сексуальні можливості деяких популярних осіб! Стверджують, наприклад, що зірка поп-сцени Джіммі Хендрікс задовольняв свій "голот" з трьома і більше дівчатами одночасно! Фантастичні історії розповідають і про деякі історичні постаті: наприклад, Катерина II нібито померла від статевого акту з... конем.

(За матеріалами преси)

На деяких ринках стріляють. Навіть більше — шіпюють. Якщо, звичайно, не вистачає словесних погроз. Стріляють наші в наших. І все це — в Угорщині.

Ця країна ніколи не страждала нестачею товарів. У магазинах їх стільки, скільки ми бачимо по телевізору, коли не більше. Ринки успішно конкурують із великими торговими закладами — там усе дешевше. Якість висока скрізь.

Десять років тому Угорську Республіку переповнили відвідувачі з тодішнього СРСР. Їхала більшість не з пустими сумками. Наповнювали своїх сусідів телевізорами і велосипедом, електродрилями, пилососами, бензопилами. Наші продавали своє приблизно в два рази дешевше, ніж це робили магазини.

Тоді браві хлопці, помітивши, вирішили про це — організувалися в групи й розпочали свою діяльність. Простіше — почали грабувати громадян своєї ж країни. В основному це були чеченські банди. Вимагали "дань" за місце.

Мої знайомі зі Львова розповідали, що до них, коли порозкладали товар, підійшли молодиків із троякою сумою. Якщо перевести на долари, вимагали 15. Діватися було нікуди — в одного в руках виблискувало лезо, другий грався газовим балончиком. Давши викуп, знайомі без-

перешкодно торгували на тому місці декілька днів.

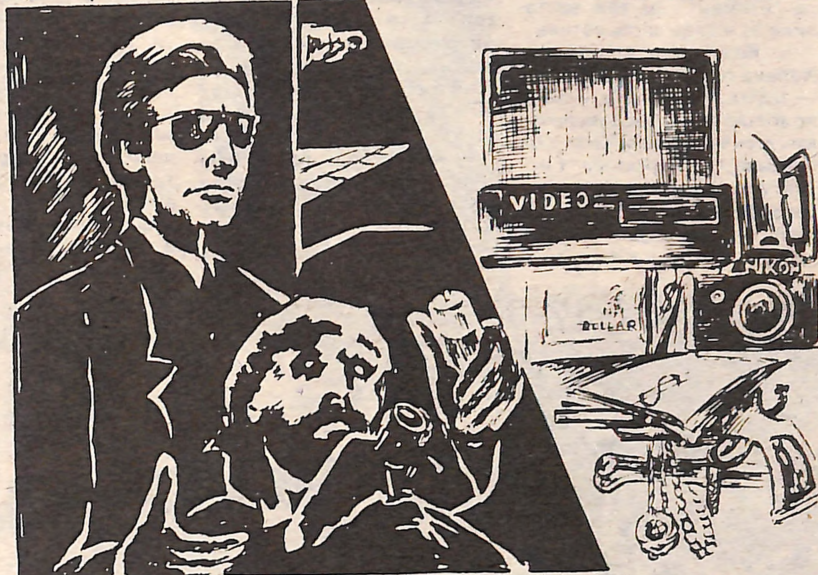
Про подібні випадки не раз писали угорські газети, показувало телебачення. Наша "Комсомолка" теж розповідала, як групування Черпа з Кисла ще з 1990 року займалося подібними справами, але не в таких "дріб'язкових" масштабах. Ті банди мали справу й із наркотиками, зброєю. Дехто попався, дехто й нічи при ділі.

Дармові гроші споконують багатьох. Здивуванням було, коли на будапештському вокзалі в ці березневі дні гуртувалися /по 5-10 чел./ приїжджі з колишнього Союзу, аби сховати і лише подивитися, що робиться на одному з ринків. Їти туди просто небезпечно. І ось чому.

Ринок тим привабливий для гостей бідних країн, що там можна дешевше купити і майже все своє з речей "загнати". Приїжди ми туди майже гриманочись за руки. Що вразило — наших там мало. Якщо хтось і продає — то такий дріб'язок, що й уваги не вартує. Підходимо до продавців магнітофонів. Ціна невисока, то й хочемо на чотирьох взяти охотом. Продавець /певно із Закарпаття/ не радить. Так і каже: — Багато братимете — на виході перестрінуть, заберуть трохи грошей.

Він же, перекурюючи, розповів, що груп, котрі займаються грабунками, багато.

Стабільних продавців не чіпають, бояться отримати задушу по зубах. Ог на одиначини оком стріляють. Не відкупившись — можеш отримати пожа під ребро, струмінь газу в обличчя. Раніше вимагали гроші лише від тих, хто мав товар великої вартості. Нині ж у спокійній лінійці тільки жінок. Якщо й справді, пориниш



у сумі, нічого вартісного не знайдеш, змилюєшся — не зачеплять.

Випадків насильства вистачає. Чом би й ні — ринок пропонує вогнепальну зброю, фінки, наркотики, що завжди — аби лишень гроші мали. Хто вирішив зайнятися аналогічним промислом, всі проблеми вирішувати місці. Крім однієї — з угорською поліцією.

Поліція в них, мусу сказати, не така гуманна, як наша. Якщо схопить за руку бандюгу, вважай, тому

кінцев. Хоча тягаться з нашими в них нема аніякого бажання. Це я так міркую. Інша справа — угорці. Не дай боже, зачеплять когось із жителів УР — поспішай під землю.

Дивувало, а чому ж наших голубовірів не повикидають за межі країни браві охоронні порядки? Як мені пояснили, не хочуть псувати

стосунків із країнами колишнього СРСР. Тим паче, що угорців майже ніхто з рекетирів не займає.

Мені дуже кортіло поговорити з тими, хто стояв при вході на базар і оцінював гаманці своїх земляків. Однак, застереження знайомих відбили журналістську цікавість. Особливо після того, коли побачив процедуру сплати "мига" за те, що люди вийшли купити товар. Хоча про палаточників начується преважало.

Хто прочитає ці рядки, не заради сенсаційності, а цілком серйозно раджу: не ходіть самі вулицями Будапешта. Ще гірше — не їздіть одні. Навіть коли у вас найблагородніші помисли — пам'ятайте, що не всі люди однакові. Це — про наших. Їхні в подібну гру не грають. На жаль, прикостей там можна чекати лише від своїх

повертатимуть по колишніх п'ятнадцяти республіках-сестрах.

Лихо мене обійшло сторуною чисто випадково. Не чекаючи на вокзалі Келеті прямого поїзда на Чоп, я вирішив, знаючи країну, добиратися через декілька міст. І коли сів у вагон, сусід розповів, що й у потягах, у яких здебільшого курсують колишні радянські, їздити небезпечно. Запах газу колес по подорожі став знайомий в купе мадярського ва-

гона. Довелося викласти п'ятнадцять доларів. І все — через необережність — на дто вихвалявся підслілим хлопцем про вдале бізнесування.

Думаю, довго нашим розбійникам в Угорщині не вдасться робити чорні справи. Угорські прикордонники принципово взяли в досконалювати пропускні правила. Вже зараз тих, хто їде за лісовими викликами, висаджують в Законі — невеличкому прикордонному містечку, що за декілька кілометрів від Чона. На ринках і вулицях усе частіше перевіряють документи в приїжджих, дивляться на термін перебування в Угорщині. На жаль, у нас оформлення документів на виїзд часто проходить абиак. Цим і користувалися грабіжники.

І останнє. Для тих, хто вирішив поїхати в Угорщину й подивитися всі красоти Будапешту, раджу — походити його шикарними вулицями, покупки зробить у відносно дешевих магазинах біля східного вокзалу, не вступайте в суперечки з громадянами, які чомусь вами заїквалися. Впевнений — про лихо тоді й не думатимете, настільки вам сподобасться ця країна, її люди.

Ю.ЯРОВИЙ,
спецкор "Молодого комунара".
Кіровоград —
Будапешт — Кіровоград.

КВАРТИРНІ СНИ

Десяткам жителів Кіровограда снилися і ще довго снитимуться які завгодно сні про квартиру. Отримати за чергою житло — сьогодні для багатьох з нас є нездійсненна мрія. Раніше хоч жевріла якась надія, підкріплена невеличкою впевненістю. Те пер. жахаючись від цифр недодачі, недобудов, невиконання будівельниками планів, комахи по спині шкребує.

Є й інша, теж невітшна реальність — недобудовані дев'ятиповерхівки. Як у тій пісні — куди не кинеш оком. На вулицях Полтавській, Жадова, Героїв Сталінграда... Дратують те нещасне око. Хоча бачимо і протилежне, це наче з серії фантастики — місто росте. Де — всі знають. Не знаємо лише, чому ж черга на отримання квартир так повільно просувається, чому нещасні тисячі сімей тісняться в гуртожитках, звідки і їхні діти створюють сім'ї, одружуються, вселяються правдами й неправдами знову ж, у кращому випадку, в гуртожитки.

Суму, останніми днями, додали чутки, мовляв, кіровоградський домобудівний комбінат зупинився, матеріали, які майже кров'ю виміняв на бартер, розпродує, розпродує малосімейні квартири. Все це, як чулося, робиться заради латання фінансових дір.

Перше, що захотілося, добряче "пройтися" по керівниках цього підприємства, через яких це трапилося. Як так?..

Пройшовши ж прохідну, зразу почув ритмічний дзенькіт металу, шум працюючих агрегатів. Хотів без дозволу в цех зайти,

запитати робітників на одинці, як справи, що в них новенького в наш післяперевбудовний час з заробітком. Та в цех не пустили самі робітники, зауваживши, що без каски і відповідного дозволу чи супроводу з балачками мені там робити нічого.

Головного інженера ДБК Анатолія Петровича Овчаренка зустрів досить спокійно. Мої хвилювання за долю підприємства виявилися марними. І все-таки я поділився сумнівами з головним інженером.

Анатолій Петрович довго не міг зрозуміти, як так, що ДБК не працює? Хто сказав, чому? Чутки? Звісно, не новина. Їх можуть з нервовості від гіркої сьогоднішньої поширювати навіть колишні працівники комбінату, або ті, хто підпадає під скорочення. Але головне — домобудівний ні хвилини не простоював. Більше того — сьогоднішні замовлення приймаються від усіх бажаних організацій, які не дуже радіють таким поривам будівельників.

При подорожчанні всього і на все значно зросли ціни на будівельні матеріали. На відміну від інших підприємств-гігантів Кіровограда, котрі простоювали через відсутність поставок матеріалів, ДБК з подібними труднощами легко справляється. Судить самі: раніше дефіцитом був цемент, тепер він надходить десятками вагонів. Потрібні були металеві вироби, але грошей на даний період не було, щоб зразу розплатитися. І що ви думаєте? "Криворіжсталь" присилає вагон, так би мовити, вірячи партнеру на слово.

Так от, усі 502 найменування, котрі потрібні для наших квартир, ДБК взявся доставати сам. Сам набрав частково й нові замовлення: від заводів, організацій. Знаючи, як раніше зривалися темпи будівництва і як ще зовсім недавно колишній обком партії метав стріли критики на всі аналогічні організації, я висловив припущення, що палельні дев'ятидесятиповерхівки можуть, як новий театр, стати будовами віку?

— Зовсім ні. Не хвалитимусь, аби, як кажуть у народі, не наврочити, але такої впевненості, яка притаманна нам сьогодні, не було ніколи. Для нас головне — матеріали. Їх маємо, значить, добудуємо залишене торік, нове теж завершимо. Це точно. — пообіцяв А.П.Овчаренко.

— Певно тому, — не здаюся я, — що замовлень одне-друге — і кінець...

— Дійсно, замовлень у нас не так і багато. Зробили б і більше. Розуміємо, що завод, організація дуже важко при нинішній фінансовій скруті виділяти гроші на житло, але ж, коли не зроблять вони це зразу, невідомо, які ціни будуть через півроку-рік, — уточнив головний інженер.

До цього можна додати, що причиною переходу на одну зміну, вимушених короткочасних відпусток робітників ДБК за власний рахунок, зрештою, болючого скорочення штату є відсутність замовлень на будівництво житла. Хоча комбінат має не лише величезні виробничі можливості, а й те, що не мав раніше — матеріали.

Почувши таку інформацію, в мене трепенулось серце: невже люди, які десятиліттями чекають на квартири, які навіть назбирили грошей, не зможуть їх купити прямо в ДБК?

Виявляється, не зможуть. Навіть тоді, коли один квадратний метр житла коштує нині три тисячі карбованців, якщо ви на шкребете 150 тисяч, купити не зможете. Таке наше життя. Міняється воно занадто повільно в краший бік. Лише так, не вдаючись у деталі, можна визначити наше безсилля.

У працівників ДБК справи поступово йдуть на краще. Тут залишаються висококваліфіковані робітники, а тих, кого манило легке отримання квартири і зразу після цього розрахунок — з кожним днем меншає. Коли я виходив з кабінету головного інженера, мені запропонували подивитися виробництво. Екскурсоводом був майстер формувального цеху Олександр Матвієнко.

Він повідав, що на відміну від минулих років заробітна плата в "дебеківці" нині як у міністрів. Особливо багато грошей отримують ті, хто важко працює. Разом з преміями на той час, коли ми говорили, залежна від цехів люди отримували від трьох до семи тисяч. Ті, хто на сухих ставках, відповідно менше. Погодьтеся, гроші навіть при нинішній лібералізації немали.

Але це — важкі гроші.

Ю.ЯРОВИЙ

ДИТЯЧА ПОЛІТИКА

суми — незалежно від того, "чужі" ці діти чи "свої". Як каже заступник голови Кіровоградського міськвиконкому Микола Станіславович Чигрин, на проєкті цього рішення розписалися всі присутні "перші особи": аби потім не виникло певних непорозумінь.

Але навіть власноручний підпис не став гарантією від появи цих непорозумінь через кілька тижнів. У січні "гримнув грім" у дитячих садках взуттєвої фабрики і заводу "Сегмент", де теж виставили за місяць шість сотень.

— Володимир Андрійович Харина тоді на засіданні був, — згадує М.С.Чигрин. — Він і не згоджувався, і не заперечував, весь час мовчав. Хоча розписався. А от директора "Сегменту" Володимира Григоровича Феценка не було, десь їздив у відвідування. Тому запросили його до нас на розмо-

вчанням згодувалися, знаєте ж, що робиться з ціними. Але коли на фабриці стали списувати всі витрати, то сума вийшла пете, що великою — дуже великою. Все ж чекали, тягли, думали, щось зміниться, але час ішов, стали пахотити рахунки за комунальні послуги, електроенергію, за продукти — з скількома нулями, що директор сказав — ми не витягнемо. Я знаю, що в грудні вони там щось вирішували в міськвиконкомі, але можна зрозуміти й Володимира Андрійовича: за ним стоїть колектив, стоять сотні людей, яким треба платити роботу і заплатити за неї гроші. А де їх взяти?..

— От зробило нас телебачення таким поганим, ми, мовляв, вигонимо дітей на вулицю, не пускаємо їх в садок... Нема такого, і не було. Нашпа-

ку № 66, де спочатку теж нічого не вирішили залишити пільгове чаю; лікарі і вчителі теж утримання тільки для дітей потрібні. Вони утримуються за своїх працівників. Потім, як і в рахунок держани, тобто за наші попередній дошкільній уста: з нами відрахування. Державні нові, втрясалося питання з ж їм згідно з рішенням збори "бюджетниками" батьки замітають — ну, може, в кого трохи взаємобмін з іншими зарплату, а наші робітники сивідомими дитсадками. "Господи сьогодні на 800 карбован-розрахунків" батьки замітають — ну, може, в кого трохи між кабінетом завідувачів більше, а в кого й менше. У нас Т.А.Бочарової і міським упр-мемас грошей, щоб рахували народної освіти, бо проіндексувати людям зарплату, де вони працюють плати повиністю, рожуть, на прислані папірці зумісте. І з бюджету нам їх не відповіли відмовою, а в садку дають, туди тільки забирають, наполегливо "радили" вимага- — Надитячий садок, запонети від власного керівництва рідніми підрахунками, треба "підкупитись" про дітей своїх буде в цьому році викласти працівників". Переводити їх вбільше 2 мільйонів карбодитячі установи систематично. Це за нинішніми міськвно не всім хочеться: да-цінами, а вони ж, певно, будуть леко їздити, незручно добира-рости. Наних малюків у садку, тись, а цей ось, поряд з домом, практично, половина. От люди а з другого боку — ну не гумові на заводі й кажуть: А чому ми ж ці міськвновські садки, вони повинні утримувати чужих й так переповнені. До того ж, дітей, коли самі ледве звичимо кімнці з кімнцями".

— Ви зрозумійте, ми не проти цих дітей, вони ні в чому не винні. Але ось така ситуація, Тамара Андріївна знає. Звертасьмо ми до однієї організації /тут двос дітей їхніх працівників/, просимо, допоможіть. У відповідь: "Немає грошей". "А де ж вони?". "Підняли людям зарплату". От і все. А ми своїм не можемо підняти, тому що ці гроші йдуть на утримання дитсадка. Хто ж тоді залишається у вигранні?

— Біля нас ось, поряд, міськвинновський садок, тридцять сьомий, — вступас в розмову Т.А.Бочарова. — Різниця між зарплатою помічника вихователя у нас і там — більше 300 карбованців. Чому? Бо вони на бюджеті, і їм проіндексували заробітну плату повиністю, а нам наполовину. Аркадій Миколайович сказав чому. Де вихід із цієї ситуації?..

А.М.Смітюха закриває близько 100 хлопчиків і папку із принесеними для медіацук із д/с № 66 уже пішли не різноманітними коштори- — в інші садки. Якщо врахува-самі і калькуляціями:

— що за нинішніми нормами, доведеться скорочувати колектив, а ви самі знаєте, що це таке. Люди уже скільки років тут працюють, звикли один до одного, у нас є свій ансамбль народної пісні "Джерельце", одним словом, ми дружно і добре живемо, не у всякому жіночому колективі це є. А тут раптом починають різати поживому.

— Спочатку сум'яття було дуже велике. Батьки злякались, обурювались, були такі, що й плакали, але ж ми всім їм пояснювали, що платитимуть ці гроші не вони особисто /ім тільки 10 процентів належить внести/, а доплачуватиме підприємство, де вони працюють. Ми туди спеціальні повідомлення порозсилали, вказали реальну суму за утримання в нашому садку дитини їхнього працівника і попросили помісячно доплачувати. Не всі з цим погодились, безсумнівно. Деякі організації прислали повідомлення назад з відміткою, що відмовляються доплачувати — нема грошей, з іншими почалося, так би мовити, утрисання... Найперше вирішили питання з "бюджетниками", вони теж перейшли на 10 процентів. Потім почали узгоджувати плату з керівниками тих відомств, в чій садки ходять наші діти, вирішили, що в порядку взаємобміну і ми, і вони будемо виставляти батькам теж тільки десятку частину суми. Ну і залишилася третя категорія батьків, які самі так багато платити не можуть, а організації через відсутність грошей, не хочуть. Це молокозавод, м'ясокомбінат, УТО, Кіровський і Ленінський протторги, ДІЛ та інші. Однак жодної їхньої дитини ми з садка не вигнали. За попередні місяці батьки заплатили так як і наші — по 68 карбованців. Але вирішення цього питання продовжується — і вихователі наші по організації ходять, і на рівні керівництва фабрики цим займаються.

Аналогічна ситуація і в сегментівському сад-

Якщо перейшли до ринку, то дайте й життємечо за його законами, а не, якщо сировина у кільканацять разів зросла — це ринок, а сировинало підприємство виборсатись із глибокої фінансової скрути — це безсовісність і негуманність. Було б негуманно, якби ми наживались на цьому садку, ми ж просимо організації підприємства, щоб відшкодувати нам тільки те, що затрачено на дитину їхнього працівника...

Послухаеш одну сторону — резонно, послухаш іншу — теж резонно. А побачиш слюзи матері, яку в садку відсилають до керівника, а той розводять руками, і бідна жінка метається між двома вогнями, не хочеться думати ні про які резони. Зараз пристрасті вже трохи вляглись: два місяці пошуків виходу із цієї ситуації все-таки дали свої результати. Однак аж ніяк не можна сказати, що "вибухонебезпечна" ситуація минула і не рвоне десь в іншому місці. У цьому непередбаченому суспільстві ми кожен день живемо як на вулкані. І діти наші, перейшовши із рангу радянських в українські, так і залишилися "найпривілейованішим класом" у наведеному безкласовому суспільстві. Ними можна скористатись як найголовнішим аргументом, коли життя загонить у глухий кут.

Безпутна жінка, котрій відповідні інстанції погрожують позбавленням батьківських прав, чіпляється за занедбане дитя як за рятівну соломинку: я — мати. Збанкрутіле від брехні і страшного радіаційного смерчу суспільство зібрало в довірливих людей мільйони карбованців — для дітей Чорнобиля, — а вони мруть нині в страшних муках, бо пурхнули ті гроші по закордонних вояках "наших благодійників". Тепер ось розміною монетою знову стали діти...

Кажуть, що суспільство, яке не дбає про своїх дітей, не матиме майбутнього. Нас все життя вчили вірити в завтрашній день. Навчені гірким досвідом, ми тепер живемо сьогоднішнім. Але дітям все одно жити завтра. І якщо нині поділимо їх на "своїх" і "чужих" /а вони відчують це дуже тонко/, то важко сказати, як ділитимуть вони завтра нас, і чим доведеться розплачуватись за можливе тільки в нашому суспільстві сортування малюків на "відомчих", "бюджетних" і "госпрозрахункових".

Експеримент продовжується...

О.ПИЛИПЕНКО.

завідуюча сектором соціальних проблем, м.Кіровоград.



Час роздумів

Правду в народі кажуть: "Посієш вітер, пожнеш бурю". Знав би директор Кіровоградської взуттєвої фабрики Володимир Андрійович Харина до чого призведе його рішення виставити в січні "чужим" вихованцям відомчого дитсадка більше 600 карбованців за місяць, може й не затівав би він цю справу. Свої ж "фабричні" діти оцінювались ним лише в 10 процентів від зазначеної суми, отож, "тягли" на не більше 70 карбованців. Хоч і їли, і спали, і випробували на міцність вихователів, чинні нерви всі в однаковій мірі.

Ошелешені батьки "чужаків", одержавши квитанції з трізнаними цифрами, кинулись хто куди: одні — в міськвиконком за захистом, другі — до завідувача дитсадком за роз'ясненнями, треті — шукати справедливості у тільки їм відомих місцях. Їх зрозуміти можна. Не всі ж у нас після відповідних рішень парламенту та пана Президента стали одержувати по кілька тисяч: заробітна плата основної частини людей /небюджетних професій, де сумлінно проіндексували існуючі оклади/ "у зв'язку з відсутністю коштів" так і лишилась на рівні 600-800 карбованців, а в багатьох випадках й іще менше. Стосується це, як правило, госпрозрахункових підприємств, де вибиратись із фінансової скрути доводиться самим.

Про те, що подібне з оплатою у відомчих дитсадках може трапитись, у Кіровоградському міськвиконкомі знали заздалегідь /ще задовго до нового року з усіх усюд сурмили, що з 1 січня вступаємо в ринок, що ціни стрибнуть, а значить утримання дитячих установ обійдеться в добру копійку/. Знали, тому й зібрали в кінці грудня керівників тих підприємств, де є ці установи, і після довгої й досить нелегкої розмови вирішили, що якою б високою не була оплата в дитсадках, батьки сплачуватимуть тільки 10 процентів від нарахованої

вуже після того, коли з'являлись сигнали батьків про таку ось високу плату. Я пам'ятаю тоді, в грудні, довго не погоджувався директор ремонтно-механічного заводу В.М.Тіунов: "чого це я, мовляв, повинен утримувати дитсадок, коли там заводських дітей якщо третя частина, то й добре". Ми його довго переконували, що на дітях особливо не зекономиш, прибутків великих не матимеш. Таки переконали, згодилися. Тривожних сигналів звідти нема.

Останні передноворічні місяці нас щодня привчали до думки, що ми переходимо до нових ринкових стосунків, які владнають взаємовідносини попиту і пропозиції, дадуть можливість самовизначитись кожному з нас, одним словом, ринок розставить усе по своїх місцях. Куди і кого він поставив за ці три місяці чимало кіровоградців переконались на власному досвіді: місяць стояла "Червона зірка", на грані — завод радіовиробів, ремонтно-механічний завод, та й на "Сегменті" справи не кращі. Під час мого візиту у його дитсадок, заступник директора заводу Аркадій Миколайович Смітюха журився: "Пріймає Володимир Григорович з Києва з порожніми руками. Ніхто ніде нічого не знає. Ну ще з місяць протримаємось... А далі? Далі можемо стати".

Можливо, цей прогноз занадто песимістичний, може, за цей час щось зміниться у кращий бік і якщо воно потихеньку втрясється. Але ж... Давайте послухаємо й аргументи іншої сторони, уже гнівно засудженої місцевим радіо і телебаченням, яка, роблячи такий крок, теж мала певні підстави.

Ось взуттєва фабрика. Вона будеється. Що таке будуватись сьогодні, коли ціни у своєму стрибку побили світові рекорди Сергія Бубки, знає кожен господарник. У дитячому садку № 64 з 199 дітей тільки 51 своїх — інші "бюджетні" й "госпрозрахункові".

— Про те, що плата буде більшою, — говорить завідувача садком Лариса Ларіонівна Голорожа, — ми

ми старасмося втримати кожну дитину, наскільки це можливо, бо чого тут таїтись, зменшиться кількість дітей, доведеться скорочувати колектив, а ви самі знаєте, що це таке. Люди уже скільки років тут працюють, звикли один до одного, у нас є свій ансамбль народної пісні "Джерельце", одним словом, ми дружно і добре живемо, не у всякому жіночому колективі це є. А тут раптом починають різати поживому.

— Спочатку сум'яття було дуже велике. Батьки злякались, обурювались, були такі, що й плакали, але ж ми всім їм пояснювали, що платитимуть ці гроші не вони особисто /ім тільки 10 процентів належить внести/, а доплачуватиме підприємство, де вони працюють. Ми туди спеціальні повідомлення порозсилали, вказали реальну суму за утримання в нашому садку дитини їхнього працівника і попросили помісячно доплачувати. Не всі з цим погодились, безсумнівно. Деякі організації прислали повідомлення назад з відміткою, що відмовляються доплачувати — нема грошей, з іншими почалося, так би мовити, утрисання... Найперше вирішили питання з "бюджетниками", вони теж перейшли на 10 процентів. Потім почали узгоджувати плату з керівниками тих відомств, в чій садки ходять наші діти, вирішили, що в порядку взаємобміну і ми, і вони будемо виставляти батькам теж тільки десятку частину суми. Ну і залишилася третя категорія батьків, які самі так багато платити не можуть, а організації через відсутність грошей, не хочуть. Це молокозавод, м'ясокомбінат, УТО, Кіровський і Ленінський протторги, ДІЛ та інші. Однак жодної їхньої дитини ми з садка не вигнали. За попередні місяці батьки заплатили так як і наші — по 68 карбованців. Але вирішення цього питання продовжується — і вихователі наші по організації ходять, і на рівні керівництва фабрики цим займаються.

Аналогічна ситуація і в сегментівському сад-

ВІД РЕДАКЦІЇ. Коли матеріал уже був готовий до друку, стало відомо, що 23 березня н.р. Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 143, згідно з якою не допускається ліквідація, зупинення діяльності без поважних причин або використання не за призначенням дитячих інтернатних, дошкільних і позашкільних закладів. Міністерства, відомства України та місцеві Ради в практичній роботі мають керуватись Законом України "Про приватизацію державних підприємств", згідно з яким об'єкти освіти, що фінансуються з бюджету, а також їхні підрозділи, які технологічно пов'язані з навчальним процесом, приватизації не підлягають. Об'єкти освіти, що належать підприємствам і відомствам, можуть приватизуватися лише за умови збереження освітняського призначення.

Для збереження мережі відомчих дошкільних і позашкільних закладів надавати їм у необхідних випадках додаткові пільги та фінансову допомогу, першодити за згодою власника на змінанні форми фінансування, а також утворювати позабюджетні, кооперативні фонди фінансування цих закладів за рахунок найовніших коштів тих підприємств, які не мають власних дитячих закладів, і добровільних внесків інших підприємств, установ і організацій.

З 1 лютого н.р. встановлюється фіксована плата за одне відвідування дитиною дошкільного закладу, незалежно від його відомчої належності та місця роботи /навчання/ батьків, при режимі роботи закладу тривалістю до 12 годин — 3 крб., 12 годин і більше — 3 крб. 50 коп. Від плати за утримання дітей в інтернатних і дошкільних закладах звільняються батьки, якщо середній щомісячний сукупний дохід на одного члена сім'ї за минулий календарний рік /у 1992 році — за 1 квартал/ не перевищує 85 процентів розміру мінімальної заробітної плати.

Плата за утримання дітей не стягується також: у санаторних дошкільних закладах (групах) для дітей з туберкульозною інтоксикацією, спеціальних дошкільних закладах (групах) для дітей, що мають вади в фізичному чи розумовому розвитку.

Зберігаються раніше встановлені зниження плати батьків у таких розмірах: сім'ям, які мають четверо і більше дітей, плата за утримання кожного малюка у дошкільних закладах знижується на 50 процентів.

Документ цей спізниться, принаймні, на два місяці. Скільких би трагедій і сліз можна було уникнути, якби там, нагорі, подумали про це раніше, а не спішно приймали рішення, коли в дитячих садках розпочалися гучні баталії. Що ж, здається, крига скресла. Будемо сподіватись, що хоча б ця проблема на якийсь час вирішена. А вже у нас, крім неї, ще так багато інших проблем.

Про людину, котра багато чого зазнала в житті, кажуть, що вона побувала й на коні, й під конем. Антон у даний момент із своїм невикористаним філфактом і вчасно відкритим туристичним бюро був явно на коні. Принаймні настільки, аби знати, що капуста — це не тільки те, з чого роблять салат, а й цінні папірці, що не менш смачно хрумкотять у кишені. Віта ж з її факультетом іноземних мов була явно під конем. Бо, потинявшись після Києва у пошуках роботи за фахом, продавала біля "Дитячого світу" фломастери, пластмасові ложки й плакати зі Шварценеггером.

Щастя завжди приходить тоді, коли воно вже ні до чого. Як дорого дав би Антон, аби побачити її в старому пальті із синім від холоду носом ще років зо два тому! Він ладен

чився Антон бачив їхні силуети за шторою зі свого балкона. Скільки разів звідси він, коли в них ще нічого не було, спостерігав за нею, ховаючись за простирадлами, що звішувалися з горішнього балкону. І скільки разів, не кричачись, зі щасливим завмиранням серця, коли вже все в них було, викликав її, кидаючи в шибку сухі горошини. Той балкон знадобився і для його гіркого торжества, що сьогодні відгукнулося вранішнім дзвінком. І він стояв увечері під туманними зорями, дивлячись на вікно, яке вже кілька років його не тривожило, і думав про те, що крах Вітиних планів і її занепад зовсім не приносять йому втіхи.

Першим подзвонив заспаний чоловік: "То ця сука ще у вас, голубчик?" Антон огідливо

"продає" він і покупці, виявляється, є, хоч і не так багато, як у неї колись.

Щастя завжди приходить тоді, коли воно вже ні до чого. Хотіла бути баба царицею, та залилася з розбитим коритом, то хоч якось свою злість виле. Він знав, що повинен був думати саме так. І почувати при цьому свою зверхність. І думати, що її розлютувала його "дев'ятка" і вона у своєму безсиллі не могла вколоти його сильніше, аніж просто не дати спати/або приємно проводити час у дамському товаристві/чужими дзвінками. Він знав, що повинен вважати саме так, але натомість у голову лізла не прохана, непотрібна і недо-речна думка: Віта хоче його бачити. Якщо й так, то він повинен зупинитися на версії: ма-дам хоче підняти з попелу їхне

• Особисте життя

Продається ДОБЕРМАН-ПІНЧЕР

чуня тоді простити їй усе, аби тільки вздріти її нещасною й приниженою. Але вона тоді була вся в шовках, паризьких духах і наполеонівських паланах. Тепер же вона під копитами. На морозі й вітрі, в пилі й лайці і має на цьому бізнесі ледве на хліб із маслом. Але Антона це вже не радує. І зовсім не тому, що ставши матеріально міцним, він міг дозволити собі бути поблажливим до матеріально обідених, і не тому, що досяг таких висот у перемогах над жінками і міг бути привітно-байдужим до тієї, котра колись покинула його. Як і вже там перемоги. Коли прикинула в Китай, Туреччину й Гонконг ляля забиває тобі паморочи в ресторані, а вранці ти не можеш викинути з обважнілої голови питання: якого біса вона робить поруч тебе, то яка ж це перемога над нею? Це вона долає тебе, легко стаючи непотрібною і залишаючи відчуття неперехідної порожнечі. Його перемогла б та, уздрівши котру, він відчув бодай порух бажання перебігти до неї через вулицю. Але про таке він забув думати.

А якби свого часу у їхньому дворі під Вітиними вікнами нагорнули купу гудрону, то не треба було б і котка, аби втрамбувати його в асфальт — це зробив би Антон. Віта. Віта. Один рік народження, один двір, один клас. І, здавалося, один на двох шлях — був же такий час, був. У десятому, коли вона потрапила в лікарню з апендицитом, а Сергій, з яким вона зустрічалася ще з восьми-го, саме в цей час поїхав у Польщу, хоча міг і перенести поїздку, тоді ще з цим було просто, півтрав вистачало. І в лікарню до неї ходив Антон. І мріяв, аби вона хворіла подовше, аби можна було отак годинами сидіти біля її ліжка чи водити її, таку слабку й зворушливу, ріденьким соснячком. Чи катати потім, після лікарні, на човні, ламати на тому березі бузок і цілувати, цілувати без кінця її схудлі, посинілі від уколів руки...

Сергій повернувся, але для них нічого не змінилося й не мінялося ще місяців кілька, а тоді вона подзвонила Антону й попросила вибачення... потім трубку взяв Сергій і теж виба-

подумав, що це котрийсь із приятелів його подружок вихував квартиру, але наступні співрозмовники розвинули тему в іншому напрямі: "Він у вас дорослий?" "А зв'язки вже в неї були?" Коли можна подивитися на вашого красеня?" Він спросоння бурмотів щось непевне, але коли густий бас пророкотів, що так об'яви ніхто не пише, треба докладно повідомити, кого продаєш. Антонів проявилось. Він ледве дочекався дев'ятої, коли в редакції місцевих газет уже мав початися робочий день, і улесливим голосом прохав прочитати йому об'яву з таким-то телефоном. На другому кінці дроту завжди в'їдливо кидали, що треба газету передплатувати, а не морочити голову людям, але все ж наразі об'яву прочитали: "Продається доберман-пінчер з родослівною, дзвонити по такому-то /Антонівому/ номеру з 6-ї до 8-ї ранку й з 22-ї до 23-ї..."

Правильно той дядько казав — хто ж дає такі об'яви? Він тоді, в десятому, після Вітиних та Сергієвих вибачень, дав об'яву про продаж доберман-пінчера, вказавши не телефон Віти, а її адресу, й пропонував ходити з 5-ї до 20-ї — аби встигнути прийти зі школи й протягом світового дня сповна насолодитися спогляданням фальшивих покупців, що лопотіли у Вітині двері. Батьки її поверталися з роботи лише близько сьомої, брат із другої зміни в школі о шостій, так що основний потік гостей, їх лайки, обурення й навіть погрози приймала на себе вона.

Народ ходив близько двох місяців, а коли потім зачав, Антон повторив об'яву в іншій газеті, бо в тій Віта вже встигла поскаржитися. І людизнову ходили. І Антон готовий був мало не розцілювати кожного, аж поки за цим заняттям не заступив уроки, а екзамени майже на носі. І він здолав себе щодо того, аби рідше стирчати на балконі, але не щодо того, аби перестати думати про Віту. Та вона поїхала вступати до Києва, а він залишився тут. А люди, десять знайшовши старі газети, зрідка приходили ще й восени. Але минув час, і що йому тепер Віта. І де той Сергій, і кому зараз потрібна собака? Однак добермана тепер

напівзабуте минуле тому, що її романтичні ілюзії розбились об лоток із розмазаними фізіономіями "Термінатора", а його колишня романтика переплавилася у капусту, яка не займає і дівцям, що володіють двома європейськими мовами. І їм зам'яж теж хочеться. Він примушував себе так думати. Примушував цілий день на роботі. Примушував рано і ввечері, з вікна магазину спостерігаючи, як Віта з невмілою любов'язністю припрошує до покупки нахабних підлітків. У свій час вона таких десятою дорогою обминала, не на них, а крізь них дивилася. Примушував увечері, коли побачив її силует за шторою — він прекрасно пам'ятав, що це була та сама штора, що й шість літ тому. Він обдумував, що скаже, набравши її номер. "Пані, дякую за турботу, звідки-там я продав добермана". Або: "Шановна, певно, вам страшенно хочеться песика? Коли у вас день ангела? Я це влаштую". Еге ж, так добре, хай думає, що він забув дату її народження. Насправді ж він пам'ятав кожен подарунок для неї. Навіть у Києві поштою ще два роки після школи слав, потім перестав. Чи ось так іще краще: "Дорога, якщо ви займаєтеся торгівлею, то повинні знати ринок. Дарую вам безплатно пораду: зараз нормальним людям потрібні не добермани, а бультер'єри".

Або, зрештою, він не скаже їй нічого. Відключить телефон, аби не діставали нудні со-

бачники, і забуде про цю історію. А зустрівши її в дворі, кивне з відсутнім виглядом, як уже давно робив. Чи, може, перекинеться байдужим словом, і все. Адже що, зрештою, сталося? Ніяких об'яв він не бачив і ніхто йому не дзвонив. А якщо й дзвонили, то трубку батьки знімали — могло ж таке бути? Цілком. Може, його взагалі в ці дні не було, може, він дома не ночував. Звичайно, адже він не монах, хоча звітувати ні перед ким не має наміру. Ніяких об'яв, ніяких Віт, ніякого сміття в голові, він абсолютно спокійний і йде спати, бо завтра відповідальний день на роботі.

Антон востаннє кинув погляд на її вікно, в якому щойно погасло світло, полегшено зітхнув, полоснув рукою по сусідському простирадлу й пішов на кухню за горохом.

Н.ДАНИЛЕНКО.

КЛУБ В АШІ КУМИРИ



Шановні друзі, ми бачимо, що клуб "Ваші кумири" вам дуже сподобався. Ви вже одержали перші фото ваших улюблених артистів, і ми ледве встигаємо приймати нові замовлення. У процесі нашого співробітництва з'являються моменти, які потребують уточнення.

Зокрема, нагадуємо: відповіді вам даватимемо не листами, а через газету, щоб одночасно задовольнити цікавість і тих читачів, хто прислав запитання, схожі на ваші. Дуже просимо вас присилати гроші й замовлення тільки на портрети тих артистів, яких ми називаємо в черговому випуску клубу "Ваші кумири". У зв'язку з цим повідомляємо К. ХОЛОДОВСЬКИЙ з Бобринця і М.РИЖИКОВУ з Бобринецького району, що знімки Чак Норріса і Євгена Куликова поки що в нас немає, але ми будемо їх шукати. До недавня не було й Ж.-К. Ван Дамма, але тепер з'явилася можливість мати і його портрет, який і буде послано С. КОЛОДЄЄВІЙ з Новоукраїнського району. Р. ПОБЕРЕЖЕЦЬ із Ульяновки просить під гарантовану оплату вислати йому список портретів, які ми маємо. Шановний, Руслане, ми повторюємо цей список БЕЗПЛАТНО в кожному випуску "Ваших кумирів", урахуваючи нові надходження до фототеки. А. БАК з Кіровограда надіслала замовлення на фото, але забула покласти в конверт квитанцію про оплату. Багато з вас пишуть прізвища актора, чий портрет хотіли б одержати, на квитанції про об-

лату, на конверті зверху чи навіть на внутрішній його стороні, як, приміром, О. Воєйков з Новоукраїнського району. Не робіть цього, пишть ваше замовлення на окремому папірці і присилайте його разом із квитанцією про оплату та конвертом, де вгорі, а не внизу, написана ваша адреса. Це значно прискорить одержання вами замовлення. А. Голоцван із Добровеличківського району повідомляємо, що портрет Ф. Кіркорова у нас буде і замовлення на нього надсилайте тоді, коли знімок з'явиться в газеті.

Дехто просить прислати різні кадри знімка одного й того ж артиста. Ми плануємо надавати таку послугу, але знову нагадуємо, що замовлення прийматимемо теж після появи різнопланових зніmkів у газеті.

А сьогодні ми можемо вислати уже відомі вам з попередніх випусків портрети А. ШВАРЦЕНЕГГЕРА, С. СТАЛЛО-



НЕ, В. ЦОЯ, М. ЧАКРАБОРТИ, Д. ХАРАТ'ЯНА, а також нові — С. РОТАРУ, В. ВИСОЦЬКОГО, І. ТАЛЬКОВА, Ю. ШАТУНОВА, Жана Клода ВАН ДАММА.

ЦІНА ОДНОГО ЗНІМКА 16 КРБ.

Відправте цю суму з будь-якого поштового відділення на розрахунковий рахунок редакції № 002700202 у дирекції Укрсоцбанку м. Кіровограда, МФО 323293. Тоді квитанцію про відправлення грошей, чистий конверт із вашою адресою вгорі та замовлення /чий портрет ви хотіли б мати/ присилайте за адресою: 316050, Кіровоград, вул. Луначарського, 36, редакція "Молодого комунара", "Ваші кумири".

Чекаємо ваших замовлень.

Знімки: В. ВИСОЦЬКИЙ, С. РОТАРУ, І. ТАЛЬКОВ, Ю. ШАТУНОВ, Ж.-К. ВАН ДАММ, МАДОННА, Д. МАЛІКОВ.

Гніздо шершнів

ГАЙДАМАКИ НА ГАЙВОРОНЩИНІ

Коли розмова йде про гайдамацькі повстання, то не слід думати, що до повстання або після його придушення /в тому числі і на Гайворонщині/ було спокійно. Цю ситуацію добре описує Мушкетик у своєму історичному романі "Гайдамаки": "Багато років палав на Правобережжі вогонь гайдамацьких повстань. Він то розгорався у велике полум'я, підіймаючись так високо, що його видно було Варшаві; і тоді звідти висилалися великі каральні загони війська щоб погасити його; то ледве горів невірними спалахами, то завмирав зовсім, розпадаючись тліючими вугликами по лісах та яругах /особливо понад Південним Бугом — П.К./, і все ж вуглики ті не згасали. Вони покривалися сивим попелом, бліднули і тліли, тліли. З часом підіймався свіжий вітер, здував попіл і знову спалахувало полум'я яскраво та сильно". І якщо каральному загону вдавалося розвідати гайдамацьку ватагу в одному місці, то через кілька місяців з'являлись інші. "Ловили одного атамана, через півроку їхали ловити іншого. А то їх з'являлось відразу декілька".

(Закінчення. Початок у минулому номері)

Так було і на Гайворонщині. Навіть у роки відносного спокою /скажімо в 1755-1765 роках/ то в одному, то в другому місці палили будинки управителів, а то і панські економії. Ходили чутки про якихось людей, що то там, то тут обібрали пана "до нитки". А що вже казати про події, що розгортались після того, як на Правобережжя вступали царські війська /а у ХУІІІ столітті це бувало досить таки нерідко/ і пригноблені селяни на власні очі бачили, ще ненависних їм ляхів б'ють!

А тут ще й чутки, що всі бажаючи можуть брати до рук зброю, а за це їх буде звільнено від особистої залежності... І горе тоді було панам та їх прибічникам... Існують дані, згідно з якими з грудня 1750 по листопад 1757 року гайдамаки завдали шляхті Брацлавського воєводства збитків на 4 мільйони 12 тисяч злотих, знищили 359 поміщиків. Вони побували у 197 селах. Звичайно ж, і на Гайворонщині у тому числі.

Один з таких спалахів народного гніву стався у 1768 році. Це був апогей гайдамацького руху — Коліївщина. Вона стала ще й відгуком на Барську конфедерацію, яка була воєнно-політичним об'єднанням найреакційніших верств польської шляхти та католицької церкви, що намагались будь-що при-

душити народні заворушення та зберегти свої позиції на Україні. Назву конфедерація отримала по місту Бару /сучасна Вінницька область/, де було укладено угоду. Озброєні конфедерати чинили люту розправу над українським населенням, намагаючись остаточно його підкорити. Це в свою чергу, звичайно ж, викликало протидію, посилювало гайдамацький рух. От і переросли у 1768 році виступи гайдамак у Коліївщину.

Повстанці відзначалися винятковою хоробрістю. Очевидець подій Е. Кітович, хоча сам знаходився у протилежному таборі, писав: "На п'ятдесят гайдамаків потрібно було наших двісті, триста і більше, щоб їх перемогти".

Жителі Гайворонщини брали активну участь у Коліївщині. Зокрема, про це говорить той факт, що у червні 1768 року хазувацький сотник, Я. Панко разом з І. Гонтоком приєднались до повстанського загону М. Залізняка. Повстанські загони знищували шляхту, католицьке духовництво, орендарів. Та антифеодальний характер, якого незабаром набула гайдамачина, став небезпечним не лише для польської шляхти. Його поширення стало загрозливим і для російського царизму та урядів, інших сусідніх країн. І знову, як і в минулі роки, за підтримкою царських військ шляхетський рух, і почалася люта, нелюдська розправа. Над польськими підданими її чинили шляхта. Учасників повстання прив'язують до вішалки, відтинали їм голови, руки, ноги, садовили на палі. Російських підданих в основному висилали на каторжні роботи до Сибіру.

До речі, невдовзі, у 1772 році королівськими військами було придушено і Барську конфедерацію, що створило основу

для 1-го розділу /1772 року/ Речі Посполитої. Взагалі ж народні заворушення ХУІІІ століття ослаблювали шляхетську Польщу, що після другого розділу /1793 року/ і третього /1795 року/ стало однією з причин її падіння як самостійної держави. Для Гайворонщини ж це мало такі наслідки, що у 1793 році її землі у складі Правобережної України були приєднані до Лівобережної України, а в цілому до Російської імперії.

П. КИЗИМЕНКО.

старший науковий співробітник
Кіровоградського
краснознавчого музею.



Оголошення



Довідки



УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Вийшов у світ другий випуск інтимної газети



Це газета, у якій ми повторюємо ваші оголошення, 323293

вміщені в "Клубі знайомств" "Молодого комунара". Автори об'яв, звичайно, помітили, що останнім часом до них ринув потік листів із Черкас, Умані, Сміли, Чигирини, Кременчука, Кривого Рога та інших міст республіки — там великою популярністю користувався перший випуск "Едема". Невелика його кількість продавалась й у нашій області. Другий же випуск ми плануємо весь поширити по Україні й навіть за її межами. Зате читачам Кіровоградщини ми можемо вислати газету прямо додому. Для цього з будь-якого поштового відділення перекажіть на розрахунковий рахунок № 002700202 дирекції Укрсоц-

банку м.Кіровограда. МФО 323293

10 крб.

і квитанцію про відправлення грошей та конверта з вашою адресою ВГОРІ пришліть на адресу:

316050, Кіровоград, Луначарського, 36, редакція "Молодого комунара", "Едем".

Газета буде цікавою і людям, чиє особисте життя вже влаштоване, бо там друкуються СЕКСОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК, ПІКАНТНА РЕКЛАМА, ЦІКАВИЙ КРОСВОРД, ПСИХОЛОГІЧНИЙ ТЕСТ, З ДОПОМОГОЮ якого ви зможете ВГАДАТИ ХАРАКТЕР ЛЮДИНИ, котра вам подобається.

ПОТРІБНІ НА ПОСТІЙНУ РОБОТУ

Кіровоградському тролейбусному управлінню потрібні на постійну роботу:

- водії тролейбусів, учні водіїв;
 - слюсар по ремонту рухомого складу;
 - штукатур.
- За довідками звертатись у відділ кадрів управління.

ЗАГУБЛЕНО
Загублений учнівський квиток, виданий Кіровоградським машинобудівним технікумом на ім'я В.М.ШИПИКА, вважати недійсним.

Загублений студентський квиток № 901503030, виданий Кіровоградським інститутом сільськогосподарського машинобудування на ім'я В.В.ВОРОПАЄВА, вважати недійсним.

Організація придбає цукор в обмін на техніку: КАЗ-45-40, КамАЗ-53 111, РАФ 22 03 або за розрахунком готівкою.

Телефони в місті: (8 0132) 25-16-33, 56-07-78, 58-26-79.

ВОЛГОГРАД НА КІРОВОГРАД

Міняю двокімнатну квартиру площею 29,7 кв.м з усіма зручностями (кухня — 6 кв.м, кімнати, туалет і ванна — відокремлені, є телефон) на першому поверсі на рівноцінну в Кіровограді.

Звертатися: у Волгограді — тел.: 39-21-95, у Кіровограді — Стара Балашівка, вул. М.Ульянової, 1 (біля автобусної зупинки № 111 до кінцевої зупинки).

двокімнатну квартиру зі зручностями 30,5 кв.м.м.х.тубинськ Астраханської області на аналогічну в Кіровограді. Звертатися: Кіровоград, вул.Героїв Сталінграда, 28, кв.216.

3 РОЗРАХУНОК НА МАЙБУТНЄ

Адміністрація Кіровоградського тролейбусного управління проводить набір на курси підготовки водіїв тролейбуса 3-го класу на учбово-курсному комбінаті "Облжитлокомунуправління".

Форма навчання — денна. Строк навчання — 6 місяців. Початок навчання в міру комплектування групи. Учням виплачується стипендія в розмірі 550 карбованців.

За довідками звертатися у відділ кадрів управління.

Їхати тролейбусами №№ 3, 5, 7, 1 до зупинки "Обллікарня".

№№ 2, 4, 8 до зупинки "Кінотеатр "Ятрань".



понеділок

13 КВІТНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Концерт гурту "Веселі музики". 8.40 Документальний телефільм "Оддавання". 9.10 Наше коло. Тележурнал для жінок. 10.10 Художній фільм "Криниця для спраглих". 11.40 Фортеліані дуети. 12.05 УТН. 16.00 УТН. 16.15 Концерт старовинної музики. /Грають юні музиканти/. 16.40 Науково-популярний фільм "Справа про Акці". 17.30 Для людей, для добра. Театр української пісні "Дивоцит". 18.55 Реклама. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Хто ми? Громадсько-політичний відеотижневик. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Акценти. 21.30 Художній фільм "Колівщина". 23.00 УТН. 23.20 Програма студії "Укртелефільм". Телефільми.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільм. 7.50 Марафон-15. /Повтор/. 8.40 "Справа Сухова-Кобиліна". Художній телефільм. Фільм перший. 1-а серія. 10.00 "Не питай мене, спитай Бога". Документальний телефільм. 11.00 Новини. /З сурдоперекладом/. 13.15 Телеміст. 14.00 Новини. 14.25 Це було... було... 14.45 "Кабаре мого життя". Художній телефільм. 16.00 Мультфільм. 16.10 Прем'єра документального фільму "Голос дитини". 17.00 Новини. 17.25 НЕР. 17.55 Футбольний огляд. 18.25 "Справа Сухова-Кобиліна". Художній телефільм. Фільм перший. 1-а серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Нова студія представляє. У перерві — Новини. 23.50 "Кабаре мого життя". Художній телефільм.

КАНАЛ "РОСІЯ". 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Час ділових людей. 8.25 Італійська мова. 8.55 Дозвілля. 9.10 Пілігрим. Російське бюро подорожей. 9.40 "К-2" представляє: "Абзац". "Кінограф". "3.2.1", художньо-публіцистичний фільм "Особиста справа Анни Ахматової". 12.10 "Бурда моден" пропонує... 12.40 Селянське питання. "С.Щ.В." /Сільський щотижневий вісник/. 13.00 Вісті. 15.00 Дитяча година. З уроком німецької мови. 16.00 Щоденник з'їзду. 16.15 Ділова жінка. 16.45 ТІНКО. 17.00 Мистецтво відображення. "Не хлібом єдиним". 17.25 Трансросефір: "Знайомтесь, Віячеслав Борсук". 17.50 Ази кар'єри. Відбірковий тур конкурсу "Кар'єра". 18.05 Прем'єра художнього телефільму "Санта-Барбара". 33 серія. 18.55 Реклама. 19.00 Вісті. 19.20 Свято кохання день. 19.30 Київська панорама. 19.50 Телемарафон "Дзвони Чорнобиля". Опікунська рада. 21.00 Телебійка інформус: 21.20 Співають Л.Маковецька та О.Трофімчук. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. 22.20 Астрологічний прогноз. Ским-експрес. 22.25 Звіт про роботу сотоного З'їзду народних депутатів Російської Федерації. 23.35 Рок-концерт. Група "Айтал". /Якутія/.

вівторок

14 КВІТНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Свічадо. Науково-пізнавальна відеопрограма. 10.30 Художній телефільм "Чужа дружина та чоловік під ліжком". 11.40 Шкільний екран. 11 клас. Українська література. Ліна Костенко. "Маруся Чурай". 12.10 УТН. 12.25 Доброго вам здоров'я. Цілючі сорбенти. 16.00 УТН. 16.15 Для дітей. Веселка. 16.40 На допомогу школі. Музика. Камерні вокальні твори. 17.10 Документальний телефільм "Іван Кавалерідзе. На зламах часу". 17.50 Поєзії без слів. Дитячий театр пантоміми. 18.20 "Уроки духовності". /Кіровоград/. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Студія "1 грудня". 20.45 День за днем. /Кіровоград/. 20.55 Ай Пі Київ інформус. 21.00 Акценти. 21.30 Концерт оперних співаків України. 22.40 Вікна. 23.00 УТН. 23.20 Концерт оперних співаків України. II відділ.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільми. 8.10 Футбольний огляд. 8.40 "Справа Сухова-Кобиліна". Художній телефільм. Фільм перший. 2-а серія. 9.45 "Я вас любил...". Вірші О.С.Пушкіна. 10.20 "Проблеми гірського краю". Документальний телефільм. 11.00 Новини. /З сурдоперекладом/. 11.25 Ритмічна гімнастика. 11.55 "Чума". Науково-популярна програма про проблеми СНІДу. 12.35 Мультфільми. 12.55 Концерт молодіжного хору церкви клерколеджу /Великобританія/. 13.25 Світ грошей Адама Сміта. Економіка США. 13.55 Блокнот. 14.00 Новини. 14.25 Уроки Ольги Іванової. 14.40 "Старший син". Художній телефільм. 1-а серія. 15.50 Музей на Делегатській. 16.20 Дитячий музичний клуб. 17.00 Новини. 17.20 Сходина до Парнасу. 17.35 Максима. 18.05 Студія "Політика" представляє. 18.35 "Справа Сухова-Кобиліна". Художній телефільм. Фільм перший. 2-а серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Тема. 21.25 Концерт камерного оркестру "Віртуози Москви". 22.00 Прем'єра документального телефільму "Повернення євреїв" /1896-1920 рр./ 23.00 Новини. 23.25 Важке дитинство. Шоу програма. 0.00 "Старший син". Художній телефільм. 1-а серія.

КАНАЛ "РОСІЯ". 2 УТ

7.00 Вісті. 7.25 Французька мова. 1 рік. 7.55 Дозвілля. 8.10 Французька мова. 2 рік. 8.40 Дитяча година. З уроком німецької мови. 9.40 Біла ворона. 10.25 Перший тайм. 10.50 Пани-товариші. 11.10 Трансросефір. "Здрастуйте, Світлано Ігорівно". 11.50 Денний сеанс. "Санта-Барбара". Художній фільм. 31 серія. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Трансросефір. "Як поживаєш, Уфа?" 15.30 Детектив лєнд. 16.00 Щоденник з'їзду. 16.15 Простір плюс. 16.45 ТІНКО. 17.00 Репортажі Кіпраса Мажейки з НАТО. "Про що сперечаються адмірали...". 17.30 Росія і світ. 18.05 Прем'єра художнього телефільму "Санта-Барбара". 34 серія. 18.55 Київська панорама. 19.15 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

середа

15 КВІТНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Леся Дичко. Фрески. 9.30 "Клас-юніор-бізнес". 10.35 Шкільний екран. 11 клас. Основи інформатики та обчислювальної техніки. Основний алгоритм роботи процесора. 11.05 Художній фільм "День гніву". 12.05 УТН. 12.40 Музичний фільм "У весняному хоріводі". 16.00 УТН. 16.15 Грає духовий оркестр. 16.35 На допомогу школі. Українська література. П. Куліш. "Чорна рада". 17.05 Співає "Забавушка". Фольклорна програма. 17.35 "День за днем". /Кіровоград/. 18.00 "Ван за прошує СІТУ № 6". /Кіровоград/. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Театр і час. Я вибираю "Березиль". 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Футбол. Кубок європейських чемпіонів. "Динамо" /Київ/. "Спарта" /Прага/. 22.45 УТН. 23.05 Художній фільм "Закон відплати".

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільм. 8.10 Дитячий музичний клуб. 8.50 "Справа Сухова-Кобиліна". Художній телефільм. Фільм перший. 3-а серія. 9.50 Прем'єра документального телефільму "Там, де закінчується Дон". 10.00 Спортивна гімнастика. Міжнародний турнір "Зірки світу-92". 11.00 Новини. /З сурдоперекладом/. 11.25 Під знаком "Пі". 11.55 Народні мелодії. 12.05 Прем'єра документального телефільму "Муссавір". 12.25 Фермата. Інформаційна музична програма. 12.55 Як досягти успіху. 13.10 Блокнот. 13.15 Телеміст. 14.00 Новини. 14.20 Сьогодні і тоді. 14.50 "Старший син". Художній телефільм. 2-а серія. 16.00 "Рок макс". Концерт групи "Флітвуд-мек". 17.00 Новини. 17.25 Мультфільм. 17.30 Зустріч у Концертній студії Останкіно з письменником Леонідом Бородніним. 18.45 "Справа Сухова-Кобиліна". Художній телефільм. Фільм перший. 3-а серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Портрет на фоні. Людмила Зікіна. 21.20 Фермата. Інформаційна музична програма. 22.00 Прем'єра документального телефільму "Вихід". /1945-1947 рр./ 23.00 Новини. 23.25 "Танці, танці, танці". Ансамбль балетного танцю "Вікторія". 23.45 "Старший син". Художній телефільм. 2-а серія.

КАНАЛ "РОСІЯ". 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Німецька мова. 1 рік. 7.50 Дозвілля. 8.05 Німецька мова. 2 рік. 8.35 Петербурзький міф. "Я йшов до тебе...". С. Надсон. 9.20 Екзотика. Музично-інформаційна програма. 10.35 Мистецтво відображення. "Детективна історія про Третяковські шедеври". 10.55 Росія і світ. Інформаційно-аналітична програма. 11.25 Історичні нотатки про Смоленськ. 11.50 Денний сеанс. "Санта-Барбара". Художній телефільм. 32-а серія. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Трансросефір: телеогляд "Далекий Схід". 15.45 Дозвілля. 16.00 Щоденник з'їзду. 16.15 Школа менеджерів. 16.45 ТІНКО. 17.00 Наш сад. 17.30 Музичний фільм "Туровська легенда". 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 Акценти. 20.20 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

четвер

16 КВІТНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Фільм-опера "Богема". 10.45 Телефільм "Пейзаж на тлі стіни". 11.05 Художній телефільм "Фаворит". 1 та 2 серії. У перерві — УТН. 16.00 УТН. 16.15 Для дітей. Веселка. 16.45 Республіканська фізико-математична школа. Підсумки математичної олімпіади. 17.15 На допомогу школі. Музика. Народна пісня і танець — найдавніший вид народної творчості. 17.45 Пектораль. 18.10 "День за днем". /Кіровоград/. 18.35 "Амадеус" в Кіровограді. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Прем'єра студії "Укртелефільм". Телефільм "Кобзарські мандри Василя Нечепи". 20.40 Реклама. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Акценти. 21.30 Молодіжна студія "Гарт". "Доміно". "Бізнес". "Джокер". 23.30 УТН. 23.50 Чемпіонат України з футболу. "Дніпро" — "Буковина" /Чернівці/ 2 тайм.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільми. 8.05 Концерт фольклорно-етнографічного ансамблю Беларусі "Хорошки". 8.50 Прем'єра художнього телефільму "Справа Сухова-Кобиліна". Фільм другий. 10.00 Брейнг ринг. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.25 У світі тварин /з сурдоперекладом/. 12.10 З антології творів для оркестру народних інструментів. 12.55 Прем'єра документального телефільму "Вівчарка". 13.10 Блокнот. 13.15 Телеміст. 14.00 Новини. 14.25 "Я хочу побачити музику...". 14.55 "Моя дружина — бабуся". Художній телефільм. 16.00 Знайомтесь з Японією. 17.00 Новини. 17.25 Мультфільм. 17.30 Мафія радгоспного масштабу. 17.55 ... До шістнадцяти і старші. 18.35 Прем'єра художнього телефільму "Справа Сухова-Кобиліна". Фільм другий. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Авторська програма Юліана Паніча "Дорога додому". 22.00 Прем'єра документального телефільму "Відраження нації". 23.00 Новини. 23.25 Дев'ятка. 23.55 Футбол. На шляху до Уемблі.

КАНАЛ "РОСІЯ". 2 УТ

7.00 Вісті. 7.25 Іспанська мова. 1 рік. 7.55 Дозвілля. 8.10 Іспанська мова. 2 рік. 8.40 Російська мова. 9.10 Мелеховський літописець. 9.35 Футбол. Кубок європейських чемпіонів. "Динамо" /Київ/. — "Спарта" /Прага/. 11.05 "Озирнісь. Росіє". Поет А.Баркова. 11.35 Телетеатр Росії. Дж.Селінджер. "Лапа-розтяпа". 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Трансросефір: "Урал-ТБ". 15.45 Педагогіка для всіх. 16.15 Меганоліс. 16.45 ТІНКО. 17.00 Непізаний всесвіт. 17.45 Кримінальні вісті. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

п'ятниця

17 КВІТНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 З восьмої до дев'ятої. 9.00 Музичний фільм "Музика весни". 9.25 Дзвони Чорнобиля. З турботою про інвалідів. 10.35 Шкільний екран. 10 кл. Фізика. Електричний струм в електрорітках та газах. 11.05 Документальний фільм "Палац. Іронічна елегія". 11.25 Романти П.Чайковського. 12.05 УТН. 16.00 УТН. 16.15 Для дітей. Сонячне коло. 16.35 "Золоті ворота". 17.05 Світ поезії. "Енеїда" уві сні і наяву. 17.30 Едвард Гріг. "Соната фа мажор для скрипки та фортепіано. 17.50 "Зустрічі на Садовій". /Кіровоград/. 18.35 "Дзеркало". /Кіровоград/. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Під знаком питання. /Кіровоград/. 20.45 На добраніч, діти! 21.00 Акценти. 21.30 В.Вінниченко. "Молода кров". Вистава Вінницького музично-драматичного театру ім.М.Садовського. В перерві — УТН. 23.40 Грас В.Пікайзен /скрипка/.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

5.00 Ранок. 7.35 Мультфільми. 8.00 ...До шістнадцяти і старші. 8.40 "Жінка в капелюсі". Художній фільм. 10.10 Книжковий двір. 11.00 Новини /з сурдоперекладом/. 11.20 Клуб мандрівників /з сурдоперекладом/. 12.10 Прем'єра документального фільму "Ворог на ім'я Богонь". 12.30 Концерт. 13.15 Блокнот. 13.20 Бридж. 13.45 Бізнес-клас. 14.00 Новини. 14.25 "Тривожна неділя". Художній фільм. 15.50 Концерт Державного ансамблю пісні й танцю "Марії Ел". 16.20 "Спектакль на задану тему". Документальний фільм. 17.00 Новини. 17.25 Людина і закон. 18.15 Мультфільм. 18.25 Прем'єра художнього телефільму для дітей "Еміль з Леннебергі". 3-а серія. 18.50 "ВІД" представляє: "Поле чудес". 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 "ВІД" представляє: Погляд". "Музобоз". "Так". "Шоу-бірма". "Блюз у Росії". У перерві — Новини. 0.15 "Фотограф". Художній телефільм.

КАНАЛ "РОСІЯ". 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Час ділових людей. 8.25 Англійська мова. 1 рік. 8.55 Дозвілля. 9.10 Англійська мова. 2 рік. 9.40 Студія "Нота бене". 10.20 Театральний роз'їзд. "Потрібна драматична актриса". В.Васильєва. 11.35 Зачекайте, дітки... 11.50 Денний сеанс. "Санта-Барбара". Художній фільм. 33-а серія. 12.40 Селянське питання. 13.00 Вісті. 15.00 Музичний клас. "Діти для дітей... та дорослих". 15.30 Підприємство та традиції. 15.45 Перший тайм. Всеросійський турнір юних хокеїстів "Золота шайба". 16.00 Дозвілля. 16.15 Простір плюс. 16.45 ТІНКО. 17.00 Кара Карасєв. "Симфонічні гравюри" у виконанні симфонічного оркестру "Росія". 17.20 Паралелі. "Розслідування". 17.55 Реклама. 18.00 На п'ятій сесії Верховної Ради України. 19.30 Київська панорама. 19.50 На п'ятій сесії Верховної Ради України.

субота

18 КВІТНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Ритмічна гімнастика. 8.30 Фортеліанна музика. Твори С.Рахманінова виконує Ю.Кот. 8.50 Науково-популярний фільм "Моя батьківщина — Крим". 9.35 Концерт артистів Київського театру класичного балету. 11.05 Художня панорама. 11.35 "Як багато важить слово". 12.05 УТН. 12.20 Академія гітари. Програма за участю українських гітаристів. 13.05 Доброго вам здоров'я. Відповіді на листи. 13.35 Художній фільм "Недільний тато". 14.55 Береги духовності. Авторська пісня в Україні. 15.40 Роді наш красний. 16.10 Сонячні кларнети. Колективи художньої самодіяльності Донецької області. 17.30 Перспектива. Комерційна передача. 17.40 Спадщина. До Міжнародного дня пам'ятників та історичних місць. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Право. Телерадіоканал. 20.50 На добраніч, діти! 21.00 Програма американської компанії "Сі-Бі-Ен". "Для чого ти живеш?". 22.00 "І у вас. І у нас". Про дружні зв'язки колосів "Україна". Кіровоградського району та імені Леніна Гомельського району Беларусі. 23.30 УТН. 23.50 Екран пригодницького фільму. Художній фільм "Смерть під вітрилом". 1 серія.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

6.30 Суботній ранок ділової людини. 7.35 Мультфільм. 7.45 Відеоканал "Співдружність". 9.00 Радіо "Труба". Ранкова розважальна програма. 9.30 Центр. 10.10 Прем'єра документального телефільму "За опівнічним сонцем". 10.30 Музичний кіоск. 11.00 "Ех". Екологічна хроніка. 11.55 Фільми-балети режисера Ф.Слідовкера. 12.25 Це ви можете. 13.10 Мультфільм. 13.20 Очевидне-неймовірне. 14.00 Новини /з сурдоперекладом/. 14.25 Прем'єра документального телефільму "Червона імперія". Фільм 2-й. 15.20 С.Прокоф'єв. Класична симфонія № 1. 15.35 "Історія одного запотличника". Короткометражний художній телефільм. 16.10 "Нова подорож за "Золотим руном". Телефільм. 17.10 Червоний квадрат. 17.50 Мультфільм "Бджола Майя". 18.15 Прем'єра художнього телефільму "А якщо вони все-таки підуть?". 1 серія. 19.45 Вечірня казка. 20.00 Новини. 20.40 Прем'єра художнього телефільму "А якщо вони все-таки підуть?". 2 серія. 22.20 Європа плюс. У перерві — Новини. 23.40 Лімпопо. 0.10 "У гангстерів інші правила". Художній фільм.

КАНАЛ "РОСІЯ". 2 УТ

7.00 Вісті. 7.20 Джерела. 8.00 Баскетбольний огляд НБА. 8.35 Непізаний всесвіт. 9.20 Ескулап. 9.30 Якщо вам після... Ізабелла Юр'єва. 10.00 Відеоканал "Плюс одинадцять". 12.05 Познер і Донах'ю. 13.00 Вісті. 13.20 Мистецтво відображення. Художник Костянтин Худяков. 13.50 Пілігрим. Російське бюро подорожей. 14.45 Документальна панорама. Прем'єра фільму "Довга ніч Менахема Бейліса". 16.00 Футбол. Чемпіонат Росії. "Торпедо" /Москва/. — "Ротор" /Волгоград/. У перерві — "Програма Екс". 17.50 Мультфільм. 18.00 Парламентський вісник Росії. 18.15 Новини культури. 18.55 Реклама. 19.00 Вісті. 19.20 Київська панорама. 19.40 Програма американської компанії "Сі-Бі-Ен". 20.40 Музичний фільм. 21.00 Кримінальний канал. "Цілок секретно". 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. 22.20 Астрологічний прогноз. Реклама. 22.25 Програма "А". 22.55 Чемпіонат світу з спортивної гімнастики.

неділя

19 КВІТНЯ

УТ (1 ПРОГРАМА)

8.00 УТН. 8.10 Ритмічна гімнастика. 8.30 У неділю вранці. Інформаційно-музична програма. 9.30 Науково-популярний фільм "Гоголівськими шляхами". 9.50 Музичний телефільм "День циркового артиста". 10.55 Художній фільм "Заповіт професора Доуеля". 12.25 УТН. 12.40 Канал "Д". 13.40 Музика українського зарубіжжя. 14.30 Село і люди. 15.30 Клас-юніор-бізнес. 16.30 Маю честь. 17.30 Свічадо. Науково-пізнавальна відеопрограма. 19.00 Дніпро. Інформаційна програма. 19.35 Зичимо щастя. Музична програма за листами телеглядачів. 20.35 Реклама. 20.40 Сторінки дитячої Біблії. 21.00 Телефільм "У Парижі зрання дощ". 21.10 Художній фільм "Женихи". 22.30 Тиждень. 23.00 Телеспортарена. 23.45 Екран пригодницького фільму. Художній фільм "Смерть під вітрилом". 2 серія.

1 КАНАЛ "ОСТАНКІНО"

6.00 Година сили духу. 7.00 Ритмічна гімнастика. 7.35 Тираж "Спортлото". 7.45 Спорт для всіх. 8.15 З ранку раненко. 8.55 Можливе все. Гумористична передача. 9.25 Ранкова зірка. 10.15 Під знаком "Пі". 11.05 "Після антракту". Шаляпінський дім у Москві і Парижі. 12.00 Нове покоління обирає. 12.50 Прем'єра художнього телефільму "Багаті теж плачуть". 14.00 Новини. 14.20 Діалог у пряму ефірі. 15.00 По той бік рами. 15.20 Клуб мандрівників. 16.10 Панорама. 16.55 Уолт Дісней представляє... 17.45 Новини. 18.00 Телеоціка. 18.10 "Ті Нева". "Хто з нами?". 18.30 Міжнародний телефестиваль "Сходина до Парнасу". 1-й тур. 21.00 Підсумки. 21.45 Кінопанорама. 23.00 Новини.

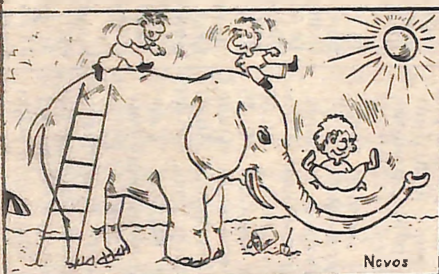
КАНАЛ "РОСІЯ". 2 УТ

7.00 Вісті. 7.25 Детектив лєнд. 7.55 Чемпіонат світу з спортивної гімнастики. 8.25 Американський футбол. "Супербоул-92". 8.55 Хочете вірте... 9.25 Петро. Майя Кристалінська. 10.05 "Суперкнига". Мультфільм. 10.30 Ати-бати... 11.00 Кар'єра. 12.30 Російський стиль. 13.00 Вісті. 13.20 Святе і вічне. "Духовне братство". 13.45 Невідома Росія. 14.55 Не тільки про кінно. 15.55 У світі тварин. 16.55 ТБ-сваха. 17.00 Чемпіонат світу з баскетболу серед професіоналів НБА. 18.00 Чемпіонат України з футболу "Торпедо" — "Чорноморець". 2-й тайм. 18.45 Телебійка інформус. 19.05 Мультфільм. 19.20 Свято кохання день. 19.30 Прем'єра художнього телефільму "Магі". Фільм 7.20.00 Рок-кафе. 20.30 "Закоханий за власним бажанням". Художній фільм. 21.55 Реклама. 22.00 Вісті. 22.20 Обличчям до Росії. 22.35 Спортивна карусель. 22.45 Чемпіонат світу з спортивної гімнастики.



ВІД... І ДО...

Женя, 2,5 роки
Розглядає на малюнку слона.
— Це у слона очки, це — вушка, а це — пілосос.



Ваня, 3 роки
Декілька разів підряд упав. Бабуся питає його:
— Скільки можна падати? Тебе що, земля не тримає?
— Не тримає, у неї ж ручок немає.

Оленка, 3 роки
— Оленочко, якщо ти загубишся і тебе спитають, де ти живеш, що ти скажеш?
— Нічого.
— Чому?
— А, може, це злодій.

Артем, 4 роки
Вперше побачив корову:
— О! Який бульдог з рогами.

Дмитрик, 4 роки
— Бабусю, а якщо в країні криза, то Дід Мороз все одно подарує те, що хочеш, чи тільки те, що дістане?



Коля, 3 роки
Після купання мама сушить донькам волосся. Коля:
— Ти мене теж пілососити будеш?



ГАРНИЙ НАСТРІЙ

— Ла-ла-ла-ла! — виводить Михась свою пісеньку.

— І чого це так весело цьому малому розбишці? — косує круглим оком півень. — Може, знову хоче зі мною бійку затіяти? Аж ні! Хлібом почастував! Чого це він розщедрився? — здивувався півень і сам повеселішав.

— Ко-ко-ко-ко! — підхопив він Михасів мотив, тільки вже на свій лад.

Василь СЛАПЧУК

— Бач, як тішаться! Чого б це? Напевне, щось затіває. Ще за хвіст смикне, — тривожиться кіт Артіст. — Оце так! Гладить мене! Що це з Михасем сталося?"

— Мур-р-р! Мур-р-р! — і собі не витримав кіт і задоволено притулився до хлопчика.

Справді, що ж сталося? А нічого не сталося. Вийшов Михась на подвір'я, а їхня сусідка тьотя Люба привітала його. Як дорослому, побажала доброго ранку. Оце, мабуть, і збувається її побажання!

— Ла-ла-ла-ла! — виспіває Михась. Гарний буде день.

Віктор ЖЕНЧЕНКО ВЕСНА

Така теплінь надворі!
Кожух і шапку — вбік.
Останній сніг ще вчора
Налякано утік.

Сховавсь він за будинком
Від сонця, та дарма:
Той сніг — як павутинка,
Торкнешся — і нема.

На вулицях, на ганках,
Із кожного вікна
З самісінького ранку:
— Весна!
— Весна!
— Весна!

ВЕРБОВІ КОТИКИ

Навесні мала вербичка
Одягнула рукавички.
Ще стоять холодні ночі —
Застудитися не хоче.

"Степан ЖУПАНЕЦЬ ВЕСНЯНЕ СОНЕЧКО

Принесло нам сонечко
Знов тепло
І ласкаві промені
Розлило.
З трав і квітів виткало
Килими.
На лужку погратися
Із дітьми.
І співає весело
Поле й гай.
Кличе птахів сонечко
В рідний край.
Ой, радіє сонечку
Все навкруг.
Нам весняне сонечко —
Добрий друг.

Олександр ОЛЕСЬ ВСЕ НАВКОЛО ЗЕЛЕНІЄ

Все навколо зеленіє,
Річка летіє і шумить.
Тихо, тихо вітер віє
І з травою гомонить.

Як тут всидіти у хаті
Коли все живе, цвіте,
Скрізь дзвенятьпташки крилаті.
Сяє сонце золоте?

"Швидше, мамо, — черевички!
Глянь, як весело в саду!
Ти не бійся — до кринички
Я і сам не підйду".



Кіно- репертуар

м. Кіровоград

Кінотеатр імені
Дзержинського

Комедія американських кінематографістів "Повітряні пригоди" демонструватиметься у червоному залі з 13 квітня. Стрічка двосерійна. Сеанси: 10.30; 12.50; 15.10; 17.30; 19.50. Посмійтесь у червоному залі, бо в зеленому отримають задоволення ті, кому ще не надбрили пригоди супергероїв американських бойовиків. Художня стрічка "Стінка на стінку" демонструватиметься на сеансах: 10.10; 12.10; 14.10; 16.10; 18.10; 20.10.

Кінотеатр "Ятрань"

З 13 квітня у великому залі любителі еротики (а хто з нас не любитель!) дивитимуться новий еротичний художній фільм із застерігаючою назвою "Леді, стережись!". Сеанси: 10.30; 12.30; 14.30; 16.30; 18.30; 20.30. У малому залі той, кого давно спокусили можливістю зустріти сузір'я зірок РАДЯНСЬКОГО кінематографа Миколу Караченцова, Наталю Гундареву, Ольгу Кабо, Михайла Боярьського і багатьох інших у фільмі Алли Сурикової "Чокнуті", нарешті матиме змогу бачити на власні очі, якщо придбає квитки на сеанси: 10.20; 12.20; 14.20; 16.20; 18.20; 20.20.

Кінотеатр "Комсомолец"

З 13 квітня на екрани виходить новий еротичний фільм американського виробництва "Дика орхідея". У головних ролях Керрі Оттс, Жаклін Бісет, Олег Видов, Міккі Рурк. Початок сеансів: 11.20; 13.40; 16.00; 18.20; 20.40.

КІНОТЕАТР "МИР"

З 13 по 17 квітня, завітавши до нас, маленькі глядачі подивляться шведський художній фільм "Роня — донька розбійника". Початок сеансів о 14.20 та кінозбірник "Самовар Іван Іванович", початок — о 10.10, 13.00.

Новий художній фільм "Лицар-одинак" (Японія). Сеанси: 11.10, 16.20, 18.30, 20.30.

Театр

ІМЕНІ КРОПИВНИЦЬКОГО

14 квітня — Володимир Винниченко, "Закон" / У головній ролі Анатолій Литвиненко /

15 квітня — "Сватання на Гончарівці".
17 квітня — Микола Куліш, "Отак загинув Гуска" / У ролі Устоники Ірина Алдошина /

18 квітня — Імре Кальман, "Сільва" / Постановка заслуженого діяча мистецтв України Михайла Барського /
Початок вистав о 19 годині у будень, в суботу і неділю — о 18.00.

УВАГА! Наступна прем'єра театру — комедія Михайла Задорнова "Продам чоловіка". Режисер-постановник Валерій Дейнекін.

СТУДЕНТСЬКИЙ ТЕАТР
"РЕЗОНАНС"

17 квітня — п'єса А. Буравського "Вчитель російської"

18 квітня — комедія французького драматурга П'єра Шено "Будьте здорові" / У головних ролях Ірина Федотова і Валерій Дейнекін /

Початок вистав о 19 годині.

ЛИСИЧКА І ЖУРАВЕЛЬ

Українська народна казка в обробці Івана Франка

Лисичка з Журавлем дуже заприятелювали. От Лисичка і кличе Журавля до себе в гості.

— Приходь, Журавлику! Приходь, любчику! Чим хата багата, тим і вгощу. Іде Журавель на прошений обід, а Лисичка наварила кашки з молочком, розмазала тоненько по тарілці та й поставила перед Журавлем.

— Призволься, не погордуй. Сама варила.

Журавель стук, стук дзьобом — нічого не спіймав. А Лисичка тим часом лиже та й лиже кашку, аж поки сама всієї не з'їла. А коли кашки не стало, вона й мовить:

— Вибачай, кумочку, більше не маю чим угостити.

— Спасибі й за те, — пісним голосом промовив Журавель.

— А ти б, Лисичко, до мене завтра в гості прийшла.

— Добре, Журавлику, прийду, чому не прийти, — каже Лисичка.

Другого дня приходить Лисичка, а Журавель наварив м'яса, буряків, квасолки, картопельки. Покришив дрібненько, склав у високий глечик з вузькою шийкою та й поставив на столі перед Лисичкою.

— Іж, кумонько. Не погордуй, любя моя, — припрошує Журавель.

Нюхає Лисичка — смачно пахне: Встромляє голову в глечик — не йде голова. Пробує лапкою — не витягне. Крутиться Лисичка, скаче навколо глечика, а Журавель їсть собі шматочок за шматочком, поки всього не виїв.

— Вибач, любонько, — каже, випорожнивши глечика, чим хата багата, тим і рада, а більше на цей раз нічого немає.

Розсердилася Лисичка, навіть не подякувала за гостинність. Вона, бачите, думала, що на цілий тиждень наїється, а тут прийшлося додому йти, облизня спіймавши. Відтоді й зареклася Лисичка з Журавлем приятелювати.

Засновники — координаційна рада СМОК і трудовий колектив редакції

Наш р/р № 002700202 у дирекції Укрсоцбанку м. Кіровограда, МФО 323293.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Обласна друкарня, м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

Газета виходить щосуботи.

Телефони: редактора — 22-54-26; відповідального секретаря — 22-27-65; секторів: економіки та екології — 22-04-84; культури і моралі — 22-29-92; комсомольського життя та політики — 22-04-84; учнівської та студентської молоді — 22-59-82; соціальних проблем — 24-66-79; робітничої молоді і спорту — 24-64-21; фотолабораторії — 24-94-94; коректорської — 23-61-83; оголошень — 22-59-82; бухгалтерії — 22-47-22.

Зам. № 187

індекс 61103. Тираж 5.500

Редактор

М. ШВОРАК